

45. *A cserebogár pajodjainak pusztítása.* „E. L.“ 1891. 517., 637. és 871. l.
 46. *A szegedvidéki homokterületek erdősítése.* Kiss F. 1892. 279—299.,
 385—405. l.
 47. *Az ákáczfaramuról mint trágyaszerről.* Bencze G. „E. L.“ 1893.
 400—411. l.
 48. *A mezőség kopárai befásításának kérdése.* Pécn D. „E. L.“ 1894.
 702—728. l.
 49. *Az ákácza ismeretéhez.* (Péchn.) „E. L.“ 1894. 823—825. l.
 50. *Rovarkárosítások a szegedi erdőgondnokság területén.* 1895. 1025—1030.
 51. *Az ákáczaiztetü kérdése Magyarországon.* Illés N.

EGYESÜLETI KÖZLEMÉNYEK.

I.

József főherczeg ő császári és királyi Fenségének üdvözlése.

Az Országos Erdészeti Egyesület József főherczeg ő cs. és kir. Fenségét, a magyar erdőgazdaság buzgó pártolóját s az egyesületnek régi alapító tagját, születésének 70. évfordulója alkalmából a következő hódolatteljes feliratban üdvözölte:

Fenséges Ur!

Az Országos Erdészeti Egyesület a magyar nemzet összességének örömétől áthatva, mély hódolattal tolmácsolja Fenségednek a magyar erdőgazdaság üdvözlését a mai örvendetes napon, a midőn a Kárpátok ormától az Adria partjáig az a lélekből fakadó fohász kel a magyar erdő művelőinek ajkán: vajha a Mindenható Fenségedet a magyar nemzetnek még számos éven át boldogságban megtartsa s vajha a magyar erdészet Fenségednek megbecsülhetlen rokonszenvét mindenkoron bírja.

Az Országos Erdészeti Egyesület nevében
 Budapesten, 1903. márczius hó 2-án.

mély hódolattal

Bund Károly s. k.
 titkár.

Báró Bánffy Dezső s. k.
 elnök.

E feliratra Ö cs. és kir. Fensége az egyesület elnökéhez intézett következő levélben válaszolt:

Fogadja Nagyméltóságod és az Országos Erdészeti Egyesület legbensőbb és legőszintébb hálámat azon szívélyes üdvkivánataiért, melyekkel 70. születésnapomra meglettek és melyek szívem mélyében élénk visszhangra találtak és legyen Nagyméltóságod meggyőződve igaz ragaszkodásom érzelmeiről, melyekkel maradok

Fiumében, 1903. márczius 8.

Őszinte tisztelője

József fh. s. k.

II.

Jegyzőkönyv, felvétel az Országos Erdészeti Egyesület számadásvizsgáló-bizottságának 1903. február 7-én tartott alakuló-ülésén.

Jelen voltak: Bodor Gyula m. kir. erdőmester, Boitner Gyula osztr.-magy. államvasuttárs. főerdész, Szalai Ernő m. kir. közalap. főerdész, Tordony Gusztáv m. kir. erdőszámvizsgáló.

1. A bizottság tagjai egybegyűlvén, elnöknek közmegegyezéssel Boitner Gyula urat választják meg, a ki a választást a maga részéről elfogadja.

2. Tordony Gusztáv biz. tag azon kívánságának ad kifejezést, hogy az alapszabályok 99. §. a) pontjának az a kifejezése, hogy a bizottság „az egyesület összes vagyonát és pénzkezelését, valamint számadásvezetését *számszerint* ellenőrzi“ a választmány által magyaráztassék, mert nézete szerint a bizottságnak nem csupán az a feladata, hogy a számadásokat a számműveletek helyességére nézve, hanem szakszempontból, az alapszabályok rendelkezéseire nézve is felülvizsgálja.

A bizottság e kérdést az igazgató-választmány elé terjeszti.

3. A bizottság elnöke Guckler Károly biz. tag lemondása folytán Balogh Ernő póttagot hívta be.

Több tárgy nem lévén, a jegyzőkönyv lezárattott és aláíratott.

K. m. f.

Tordony Gusztáv s. k., *Boitner Gyula* s. k., *Szalvi Ernő* s. k.,
Bodor Gyula s. k.

III.

Az Országos Erdészeti Egyesület 1903. február 22-én tartott rendkívüli választmányi ülésének jegyzőkönyve.

Jelen voltak: *Bánffy Dezső* báró elnök, dr. *Bedő Albert* I. alelnök, *Horváth Sándor* II. alelnök, *Arató Gyula*, *Csik Imre*, báró *Feilitzsch Artur*, *Havas József*, *Hirsch István*, *Kallina Károly*, *Simon Gyula*, *Soltz Gyula* és *Tavi Gusztáv* választmányi tagok, *Bund Károly* titkár, *Cserny Győző* pénztáros és számos alapító és rendes tag.

Távolmaradásukat kimentették: *Almásy Andor*, *Bitner Gusztáv*, *Csupor István*, *Garlathy Kálmán*, *Havas Ágoston*, *Imecs Béla*, *Krajcsovits Béla*, *Laitner Elek*, *Nagy Károly*, *Péchy Kálmán*, *Schmidt Ferencz*, *Scholz Ottó* és *Vadászffy Jenő* vál. tagok.

I. Az igazgató-választmány legutóbbi ülésében fentartotta magának, hogy az állami tisztviselők *fizetésének rendezéséről szóló törvényjavaslattal* annak közzététele után részletesen foglalkozék. Addig is azonban felirattal fordult a földmivelésügyi miniszter urhoz, a melyben az állami erdőtisztek *fizetésének minden tekintetben megnyugtató* megoldását kérte.

A *titkár* örömmel jelenti, hogy ezen lépés nem is maradt eredmény nélkül, a mennyiben a földmivelésügyi miniszter ur feliratunkra válaszolva, az állami erdőtisztek *fizetésrendezésének* jelen ügyállásáról felvilágosítást ad, a melyből az az örvendetes meggyőződés szerezhető, hogy ő Nagyméltósága és közvetlen tanácsadói legjobb meggyőződésük szerint és a felmerült nagy nehézségek mellett valóban hálára kötelező erélylyel és kitartással igyekeztek azon a viszonylagosan igen kedvezőtlen helyzeten javítani,

a melybe az állami erdőtisztek jutottak volna, ha a fizetésrendezés általános alapelvei minden további intézkedés nélkül reájuk is alkalmazást nyernek.

Mielőtt tehát a titkár az említett választmányi határozatból kifolyólag a most már közzétett törvényjavaslatot összes kihatásai-ban ismertetné és az erre vonatkozólag beérkezett indítványokat előterjesztené, az említett miniszteri leiratot felolvassa:

Az Országos Erdészeti Egyesület t. elnökségének

Budapest.

11.848. szám, eln. 1902. Az Országos Erdészeti Egyesület igazgató-választmányának múlt évi deczember hó 6-án tartott üléséből kifolyólag hozzám intézett nagybecsü előterjesztésére van szerencsém a t. Elnökséget tisztelettel értesíteni, miszerint az állami erdőtisztek fizetésének az összes állami alkalmazottakra vonatkozólag most benyújtott törvényjavaslat keretén belül való s a méltányosan támasztható igényeknek megfelelő rendezése az ez irányban megindított tárgyalások kezdetétől fogva állandó gondoskodásom tárgyát képezte.

Belátva az állami erdőtiszteknek a jelenlegi szervezés melletti hátrányos helyzetét, már eddig is törekvésem odairányult, hogy a törvényhozás által rendelkezésemre bocsátott pénzügyi eszközökkel ezeken a t. egyesület által is felemlített kedvezőtlen állapotokon fokozatosan javítsak.

A midőn az állami alkalmazottak fizetésének rendezésére irányuló törvény megalkotására vonatkozó tárgyalások megindultak, kénytelen voltam ugyan az abban tervezett s minden állami alkalmazottra egyiránt kiterjedő azon alapelvhez, melynek értelmében az állami tisztviselők, altisztek és szolgák eddig élvezett tehermentes illetményei a törvény életbeléptetése napjától megszüntetnek, hozzájárulni, de már akkor is abban a feltevésben és meggyőződésben, hogy az ilyen mellékilletményeket élvező állami alkalmazottak, és ezek között tehát az állami erdőtisztek is, az elvont mellékilletményekért megfelelő kárpótlásban fognak részesülni.

A további tárgyalások folyamán csakis a mikénti kárpótlás kérdése okozott nehézségeket, de miután a magam részéről is a leghelyesebbnek és egyszersmind méltányosnak is tartottam a több

oldalról nyilvánított ama kívánságot, hogy az állami erdőtiszték jelenlegi kedvezőtlen előmeneteli viszonyainak javításával az ezen szaknál szolgáló tisztviselők a hasonló képzettséggel bíró állami tisztviselőkkel ebben a tekintetben is egyenlő elbánásban részesíttessenek: a kárpótlás kérdését ezen az alapon igyekeztem rendezni.

Megnyugvásomra szolgál, hogy a tisztelt egyesületet elől idézett nagybecsű előterjesztésére arról értesíthetem, hogy ebbeli törekvésem sikerre vezetvén, az állami erdőtiszték méltányos igényeinek kielégítése a törvényhozáshoz benyújtott, szóban levő törvényjavaslatban, illetve annak indokolásában biztosítottnak tekinthető.

Ezen indokolásban ugyanis fel van véve az a rendelkezés, hogy az állami erdőtiszték létszámában a fizetési osztályok arányosítása a kincstári bányászati tisztviselőknél jelenleg érvényben levő szervezés szerint eszközöltessék és hogy a jelzett elvek szeriat való teljes rendezés figyelemmel a vele járó költségekre, az 1904. és 1905. években egyenlő részekben hajtassék végre.

Ezen rendelkezés következtében és a m. kir. pénzügyminiszter urnak, valamint a minisztertanácsnak már kieszközölt hozzájárulása alapján az V—VIII. fizetési osztályokba ezentul az eddigi 21.0 % helyett az állami erdészetnél alkalmazott tisztviselőknek 33.5 %-a fog tartozni, illetve az egyes fizetési osztályokban a következő állások fognak rendszeresíttetni és pedig:

Az V. fizetési osztályban az eddigi		1 állás helyett jövőben	2 állás
A VI.	„ „ „ „	10 „ „ „	20 „ „
A VII.	„ „ „ „	54 „ „ „	67 „ „
A VIII.	„ „ „ „	106 „ „ „	183 „ „
A IX.	„ „ „ „	262 „ „ „	236 „ „
A X.	„ „ „ „	179 „ „ „	157 „ „
A XI.	„ „ „ „	127 „ „ „	77 „ „
és a gyakornoki állásokban		„ 73 „ „ „	„ 70 „ „

És miután az e célra szükséges költségeknek a megfelelő költségvetésekbe leendő beállításához a m. kir. pénzügyminiszter urnak, valamint a minisztertanácsnak hozzájárulását is kieszközöltem, abban a meggyőződésben vagyok, hogy az elvont mellékletmények fejében a megállapított kedvezőbb szervezéssel a személyzet teljes kárpótlást fog nyerni.

Ezenfelül pedig számolva azzal a körülménnyel, hogy az állami erdőtisztek sok helyen az ott alig nélkülözhető földhasználatot más módon maguknak nem biztosíthatnák, ezen beállható visszás állapoton a m. kir. pénzügyminiszter urnak már is kikért hozzájárulásával oly módon kívánok segíteni, hogy a kezelő és védszemélyzet saját céljaira megfelelő földhasználati bérletet méltányos feltételek alatt engedélyezni fogok.

És hogy az erdészetnél alkalmazottaknak módot nyujtsak, hogy a szükséges tüzfát akadálytalanul megszerezhessék, a lakásaik fűtéséhez szükséges tüzfát a termelési és szállítási költségek megtérítése ellenében szándékozom a rendelkezésre álló erdei vagy raktári készletekből kiszolgáltatni.

Abban a meggyőződésben vagyok, hogy ezen, a törvényhozás jóváhagyásának reményében tett intézkedéseimmal minden megtörtént, a mi méltányosan igényelhető volt.

Végül megjegyzem, hogy az állami alkalmazottak illetményeinek újabb rendezéséről szóló törvényjavaslat rendelkezései alapján, az állami erdőtisztek létszámában a törvény életbe léptével *azonnal* igen sokan összavadalmazásukban tényleg többet fognak élvezni, mint eddig, hogy kivétel nélkül mindenkielőny háramlik abból, hogy javadalmazásának nagyobb része fog (mint eddig) a jövőben nyugdíjazás esetén beszámíttatni s hogy az átmeneti időszakban is az elvonandó terményjárandóságokért, miután ezek a javadalmazás kiegészítő részét képezték, az illetők ad personam pótlékok útján átmenetileg teljes mérvben kártalaníttatni fognak, úgy, hogy senkinek összavadalmazása az ezidőszerint élvezetnél kisebb nem lehet.

Budapesten, 1903. évi február hó 18-án.

Darányi, s. k.

A titkár azután előadja, hogy amint ebből a leiratból is kitűnik, a törvényjavaslat megszünteti az állami erdőtisztek nagy része által eddig élvezett fa- és földjárandóságot. Minthogy az ujonnan megállapított fizetések többlete nem nyújt minden esetben teljes fedezetet az elvont mellékilletményekért, a törvény úgy intézkedik, hogy a különbözet pótlékként megadassék mindaddig, amíg a fokozatos előmenetel során a fizetési többlet a mellékjárandóságok összegét eléri. Átmenetileg ezen intézkedés dacára is valamivel kevesebbet kap számos tisztviselő, mert a fizetési többlet $\frac{1}{3}$ -a az első évben *tiszti díj címén levonásba jő*.

Az így előállott helyzeten, a melynél az erdőtisztikar a mel-
lékilletmények beszüntetése következtében viszonylag rosszabbul
jár, mint más ágazatok tisztviselői, maga a törvényjavaslat ugyan
nem segít, de annak indokolásában feltaláljuk a miniszteri leirat-
ban említett revízióját a fizetési osztályokba való besorozásnak, a
mely bárcsak az 1904. év derekára van tervbe véve, nemcsak a
törvényjavaslat által teremtett hátrányos helyzetet mérsékeli, ha-
nem azt a régi, utóbbi években csak enyhített aránytalanságot hi-
vatott megszüntetni, a mely az erdészethél az alsóbb és maga-
sabb állások között fenáll s a melynek megszüntetését egyesüle-
tünk már ismételten kérelmezte.

*Az említett intézkedés az egész erdészeti tisztikar szempontjából
véve határozott nagy nyereség, melynek jelentőségét sem az érde-
kelt államerdészeti tisztviselők szempontjából, sem szakmánk
helyzete és jövője szempontjából kicsinyelni nem lehet. A tiszt-
viselőknek mintegy 34%-a jut ilyképen magasabb fizetési osztá-
lyokba. De a többi tisztviselő is rövidebb idő alatt várhatja a maga-
sabb fizetési osztályba való jutást s emellett élvezett illetményei-
nek jóval nagyobb része jó a nyugdíjigény megállapításánál számba,
mint eddig, a minek nagy előnye majdan csak a jövőben fog tel-
jesen érezhetővé válni.*

Ezen teljes méltánylást érdemlő nagy előny elismerése mel-
lett csak az volna kívánatos, *hogy az ne 1904-ben, hanem a tör-
vény életbeléptével egyidejűleg jutna érvényre*; ami az érdekelt erdő-
tisztikkel nemcsak más tisztársaikkal *egyidejűleg* éreztetné a fize-
tésrendezés *közvetlen* előnyeit, hanem a magasabb fizetési osztályba
jutókra azzal az előnnyel is bírna, hogy egy évvel korábban szá-
mithatnának előlépésre. Ez annál nagyobb értékkel bírna, mert
azt az eddig élvezett előnyt, hogy az erdőtiszték, ha nem is egyik
fizetési osztályból a másikba, de a magasabb fokozatba elég gyors-
san jutottak, az új törvény megszünteti.

Összehasonlítást téve más hasonló (főiskolai) képzettséggel
bíró tisztikarokkal, hátrányos, hogy az erdőtisztikarnál a *XI. fize-
tési osztály*, habár tetemesen kisebb létszámmal, ezentul is meg-
tartatott. A bírósági aljegyzők kivételével minden más főiskolai
teljes képzettségű tisztviselő eddig is a X. fizetési osztályba nevez-
tetett ki s a bírósági aljegyzőkre a mostani törvényjavaslat szün-

teti meg az eddigi anomáliát, kimondván, hogy a birói illetőleg ügyvédi vizsga letétele után azonnal jegyzőknek nevezendők ki. *Az erdészjelöltekről megfelelkezve* mondja a törvényjavaslat indoklása (9. oldal):

»A XI. f. o.-ba tartozó állami tisztviselők . . . egy része a középiskolának, legnagyobb része a középiskola 4 osztályának elvégzésével lép állami szolgálatba.« Oklevelünk tehát e tekintetben nem bír oly értékkel, mint más főiskola végbizonyítványa s míg mások (pl. az erdészamtisztek) a középiskola elvégzése után 19—20 éves korukban érik el ezt a fizetési osztályt, az erdész 3 évi főiskolai tanulmány és 2—4 évi gyakornokoskodás után 24—26 éves korában jut ide.

A jogi és műszaki képzettségű más tiszti karokhoz képest az erdőgyakornokot is, az államvizsga letétele után, a X. fizetési osztályba kellene kinevezni.

Feltűnő továbbá, hogy más szakmák mellékjárandóságai, mint pl. a ménesbirtokok és a bányászat tisztviselőinek *részjutaléka* (tantiém) csupán felülvizsgálat tárgyává tétetik, de el nem vonatik, mert a törvényjavaslat indoklása szerint *megszüntetése nem volna a szolgálat érdekével összeegyeztethető, mert az alkalmazottaknak munkakedvét s így az üzemeknek jövedelmezőségét is lényegesen csökkentené.*

A velünk egy tanintézetben kiképzett bányászok tehát a mellett, hogy már régóta élvezik az egyes fizetési osztályok helyes arányának előnyeit s ennek következtében a fizetésrendezésnél is az erdészettel ellentétben nagyobb számban lépnek a fizetési osztályok *magasabb* fokozataiba, ezenfelül részjutalékukat is megtartják.

Végül még arra mutatott reá a titkár, hogy az *erdészeti akadémia tanárai* az állatorvosi főiskola tanáraival szemben mily kedvezőtlen elbánásban részesülnek. Míg ugyanis ezek fizetése 6400 K-ról 10400 K-ig terjedhet, ez utóbbiaké csupán 4800—8000 K között változik. Az a körülmény, hogy a jogakadémiai tanárok ugyanily fizetésben részesülnek, nem nyugtathat meg, mert a jogi oktatás legfelsőbb fóruma mégis az egyetem, míg az akadémiánál magasabb tanintézete az erdészetnek nincsen. Külföldön az erdészeti oktatás sok helyen az egyetemeken történik s ott az erdészeti tanárai az egyetemi tanárokkal egyenlő fizetésben részesülnek.

A titkár ezután a vidéki tagok részéről beküldött indítványokat ismerteti:

1. *Márton Sándor* indítványában azt kívánja, hogy az állami erdőtisztek a tervbe vett fizetésrendezésnél már 1903-ban a megfelelő fizetési osztály ama fokozatába soroztassanak, a melyben ma vannak, hogy továbbá az egyes fizetési osztályokba sorozott tisztviselők arányszáma olyképpen állapíttassék meg, mint a földmivelésügyi miniszterium más főiskolai képzettségű tisztviselőinél, végül, hogy a napidíjak és utiköltségek ügyében se legyen különbség az erdőtisztek és más államtisztviselők között.

Ujabb két beadványban egy rendkívüli közgyűlés megtartásának szükségét hangoztatja.

2. *Halász Géza* szintén rendkívüli közgyűlést kíván, de javaslatot nem tesz, végül

3. *Aladies Emil, Bodor Jenő, Ebergényi Béla, Ferencz Gyula, Gondol Dezső, Györke István, Huszár Pál, Intzédy Géza, Jancsó Gyula, Katona László, Kostialik János, Köfalusi Viktor, Lopusny Kornél, Martian Livius, ifj. Mjazovszky Károly, Mike Imre, Muzsnay Géza, Nemes Károly, Nyul Sándor, Orosz Antal, Osterlamm Ernő, Pausinger Károly, Sándor Jenő, Sebők Ernő, Spettmann János, Szabó Ignác, Szádeczky Miklós, Szentpály Kálmán, Tihanyi László, Zachar Mihály, Várnay Ödön és Winkler Miklós* együttesen sürögnyíleg a következő indítványt nyújtották be:

»A fizetésrendezés által az erdőtiszteket ért helyzet fölötti aggodalmunk kifejezése mellett kérjük a tek. igazgató-választmányt, illetékes helyen odahatni, hogy:

a) az ad personam pótlékok kiszámításánál a földilletmény holdankinti átlagértéke legalább 50 koronában állapíttassék meg;

b) a földhasználati bérlet ne csak a kezelő és őrző, hanem a központi személyzet részére is az eddig használt földek bérbeadásával engedélyeztessék;

c) a műszaki dijnoki minőségben eltöltött évek a fizetési fokozatba való besorozásnál vétessenek számításba;

d) a napidíjak és postahajtópénzek a többi állami tisztviselők részére érvényben lévő szabályok szerint, a lópénz pedig két koronában állapíttassék meg;

e) az üresedésben lévő összes állások még a törvényjavaslat tárgyalása előtt töltsenek be;

f) a magasabb állások mind a négy erdészeti ágazatnál egyenlő elvek szerint már a folyó évben arányosítottassanak;

g) az erdészjelöltek a bírósági aljegyzőkkel egyenlő elbánásban részesüljenek.

Sóltz Gyula a miniszteri leirathban foglalt értékes vívmányokra utalva, szükségesnek tartja, hogy az egyesület ezekért Darányi Ignác földmivelésügyi miniszternek köszönetét kifejezze, melynek kapcsán egyszersmind az a további kérés is elő volna adható, hogy az elvesztett mellékletményekért ne csak 1904. jul. 1-ével nyujtassék kárpótlás, hanem azon időközre nézve is, amely az új törvény életbelépte és az említett időpont között van.

Horváth Sándor arra a megjegyzésre, amely a titkári előterjesztésben a XI. fizetési osztály megtartására vonatkozik, azt az észrevételt teszi, hogy a XI. fizetési osztálynak mellözése csak látzólagos előnnyel járna, mert egy erre vonatkozó kérelem nézete szerint arra vezetne, hogy a most a XI. f. o.-ba tartozó állásokkal a gyakornoki állások szaporittatnának; ezért előnyösebbnek tartja a XI. f. o. megtartását, a melyben a tisztviselők magasabb fizetést és lakpénzt is élveznek. Ennek az ügynek kedvezőbb megoldását remélni nézete szerint nem lehet.

Az akadémiáról a törvényjavaslatban intézkedés nem történik, de jelezheti, hogy újjászervezése folyamatban van, mely előreláthatólag a tanári karra nézve is bizonyos kedvezményekkel fog járni. Ha mégsem érik el egészen az állatorvosi főiskolai tanárok fizetését, ennek oka az, hogy az akadémia nem a fővárosban, hanem a vidéken van.

Egyébiránt kijelenti, hogy a fizetésrendezésre vonatkozó tárgyalások folyamán az erdészetnek azokban résztvett képviselői minden jogos alapon nyugvó kívánságnak érvényt igyekeztek szerezni s ez a földmivelésügyi miniszter jóakarásával sikerült is. Csatlakozik *Sóltz Gyula* indítványához.

Simon Gyula kívánatosnak mondja, hogy a mellékletmények elvesztése által szenvedett kár legalább azzal enyhítettnek, hogy a fizetési osztályokba való kedvezőbb besorozás már az 1903. évben megtörténik s azon nézetének ad kifejezést, hogy a kinevezés

az erdészetnél négy külön létszámban történvén, azok mindegyikében az egyes fizetési osztályok egyenlő arányban való elosztására kellene törekedni.

Különösen sérelmesnek tartja a törvényjavaslat 40. §-át, melynek alkalmazása nézete szerint törvényesen szerzett jogokat von el, a mennyiben a tisztviselők nagy része visszasoroztatik. Ez főképen a községi erdőknél lesz érezhető, mert ennél az ágazatnál az említett rendelkezésből folyó hátrány a tisztviselőknek mintegy 70⁰/₀-át fogja sújtani. Kivánatosnak tartaná, ha ebben a kérdésben az egyesület annál is inkább állást foglalna, mert már más ágazatoknál is erős mozgalom indult meg. Hivatkozik az államerdészet nemzeti hivatására, a mely miatt az méltányosságot érdemel. Végül az utiköltségek szabályozását kívánja.

Feilitzsch Artur báró: A miniszter által kilátásba helyezett kárpótlást szivesebben látta volna magában a törvényben biztosítottak s az állások arányosításában csak egy régi jogos követelmény teljesítését látja. A mellékilletmények más üzemeknél megmaradnak. Az a körülmény, hogy az V. fizetési osztályban ezentul két állás lesz szervezve, nyugtalanítja. Veszélyesnek tartaná, ha ebből az államerdészet egységes vezetésének megszüntetése következne.

Az akadémiai tanárok ügyét igen fontosnak tartja, a melyben az egyesületnek határozott állást kell foglalnia. az akadémia lefokozását meg kell gátolni s általában az állami erdőtisztek minden jogos kívánságát teljesítendőnek tartja, különben ez a pálya az ország nagy kárára teljesen elveszíti vonzóerejét.

Bund Károly titkár nem óhajtaná, ha báró Feilitzsch Artur szavai az V. fizetési osztályban szervezett új állásról úgy értelmeztetnék, mintha az egyesület nem örömmel venné tudomásul ezen új állás szervezését.

Feilitzsch Artur báró megnyugtató válaszára *Arató Gyula* szólal fel.

Abból indul ki, hogy bár az állami erdőtisztek fizetésrendezésének ügye az utóbbi években jelentékeny lépésekkel haladt előre, mindazonáltal befejezettnek nem lehetett tekinteni. A javalmazás akként volt megállapítva, hogy emiatt az állami erdőtisztek az állami tisztviselők általános szervezetébe nem voltak be-

illeszthetők. A megkülönböztetést a fizetést pótló mellékilletmények okozták. Mikor tehát az új törvénytervezetnek a mellékilletmények megszüntetésére irányuló elvi rendelkezése nyilvánossá lett, nézete szerint csak azt lehetett kívánni, hogy a most nyíló alkalommal a fizetésrendezés befejezést nyerjen, még pedig akként, hogy az állások új besorozásával teljes kárpótlás nyujtassék a mellékilletményekért s hogy ilyképpen az állami erdőtiszték szervezete beleilleszkedjék az általános keretbe. Mivel a miniszteri leirat szerint a kérdés tényleg ilyen megoldást nyert, azt óhajtja, hogy ezt az egyesület fogadja megnyugvással. Bizonyos hátrányok szerinte is mutatkoznak ugyan, de ezek részben a törvénytervezet általános rendelkezéseiből folynak és más szolgálati ágazatokkal közösek, részben pedig onnan erednek, hogy a fizetésrendezés nem nyert korábban befejezést. Azt a sérelmet azonban, ami az előbbi fölszólalásokban is említett időpont-eltolódásból származik, a maga részéről szintén olyannak tartja, mely az állami erdőtisztéket méltatlanul sujtaná s kívánatosnak tartja, hogy ennek orvoslása érdekében a miniszterhez kérelem intéztessék.

Dr. Bedő Albert szerint ily sarkalatos változásoknál, a milyeneket a szóban forgó törvényjavaslat tervez, lehetetlen ugyan mindenkinek igényeit teljesen kielégíteni, de ez nem zárja ki, hogy az egyesület a maga függetlenségének érzetében nyíltan kifejezze véleményét. Sok kívánság fog még más ágazatok részéről is felmerülni, terjeszse tehát fel az egyesület is a kifejezésre jutott jogos kívánságokat az illetékes miniszterhez. A maga részéről is óhajtja, hogy az államerdészeti vezetése a jövőben is egy kézben egyesüljön. Nemkülönben pártolja az akadémiai tanárok érdekében való közbelépést.

Horváth Sándor elfogadja Bedő indítványát, de azt tartja, hogy az egyes indítványok előbb megvitatandók s csak azok terjesztendők a kormány elé, a melyeket a válaszmány magáévá tesz. Így pl. a Feilitzsch báró által említett az a kívánság, hogy a kormány által kilátásba helyezett kárpótlás magában a törvényben nyerjen kifejezést, nézete szerint mellőzendő, mert a kormány által tett ígéret teljes garanciát nyújt. Az a kérelem, hogy a mellékilletmények megvonásáért ne csak 1904. júl. 1-ével, hanem a törvény életbeléptével azonnal nyujtassék kárpótlás, méltányos. El-

ismeri, hogy a fizetési fokozatokban való visszasorozás (40. §.), a melyről Simon Gyula emlékezett meg, tényleg hátrányos, de nem az erdészlet különleges baja s az erre vonatkozó lépések aligha vezethetnek célhoz. Az utiköltségekre vonatkozó kivánság, bár a fizetésrendezés kérdésével szoros kapcsolatban nincs, jogosult; ellenben az egyik indítványban foglalt az az óhaj, hogy az erdészjelölteknek fizetési fokozatokba való sorozásánál a műszaki díjnoki minőségben töltött évek is figyelembe vétessenek, teljesen reménytelen.

Sóltz Gyula megjegyzi, hogy az előléptetésnél mutatkozó hátrányok (visszasorozás alacsonyabb fizetési fokozatba) megítélésénél nem szabad megfeledkezni arról, hogy nagyobbrészt onnan származnak, mert éppen a közelmúltban történt javítás az állami erdőtiszték fizetésrendezése ügyében. Ami az akadémiái tanárok ügyét illeti, reámutat a magyaróvári gazdasági akadémiára, melynek tanárai még kedvezőtlenebb fizetésben részesülnek. Egyébként e tekintetben figyelembe veendő az is, hogy az akadémián tulsúlyban vannak a bányászati tanárok. Csatlakozik Horváth Sándor azon felfogásához, hogy a felterjesztésnél figyelembe veendő indítványok megválogattassanak.

Tavi Gusztáv ezt szintén szükségesnek tartja.

Bund Károly azon körülménynél fogva, hogy a selmeczbányai akadémián bányászati tanárok vannak nagyobb számmal, azt indítványozza, hogy kerestessék meg az Országos Magyar Bányászati és Kohászati Egyesület, hogy szintén lépjen közbe az akadémiái tanárok érdekében.

Feilitzsch Artur báró hangsulyozza, hogy nem arról van szó, hogy az egyesület csak azt kérje, aminek teljesítésére biztosan lehet számítani, hanem hogy az összes jogos kivánságokat teljesen nyiltan feltárja.

Az *elnök* ezután mindenekelőtt felteszi azt a kérdést, vajjon az igazgató-választmány szükségesnek tartja-e egy rendkívüli közgyűlés egybehívását?

Az igazgató-választmány tekintettel arra, hogy az egyesület közbelépésének csak úgy lehet reménye a sikerre, ha a legrövidebb időn belül megtörténik, tekintettel továbbá arra, hogy az ügy a beérkezett indítványokban, a titkár előterjesztésében és a lefolyt

vitában minden oldalról megvilágítást nyert s végül azon meggyőződése alapján, hogy e rendkívül sürgős ügyben a választmány kebeléből származó felterjesztés illetékes helyen éppen oly gondos és jóakaró figyelemben fog részesülni, mintha az szélesebb alapokra helyezett mozgalom eredménye lenne, a rendkívüli közgyűlést nem tartja szükségesnek, hanem kellően indokolt felterjesztésben a földmivelésügyi miniszterhez fordul.

Az elnök folytatólag a felmerült indítványokat egyenkint szavazás alá bocsátván, az igazgató-választmány Darányi Ignác földmivelésügyi miniszternek az állami erdőtisztek érdekeinek előmozdítására irányuló tevékenységéért és jóakaró gondoskodásáért egyhangulag *köszönetet szavaz*; elhatározza, hogy kérelmezi, *miszerint az állami erdőtisztek elvont mellékletményeikért ne csak 1904. július 1-ével, hanem a törvény életbeléptével egyidejűleg kárpótoltassanak*; kifejezést ad annak a kívánalomnak, hogy *a törvényjavaslat 40. §-ából kifolyólag az erdőtiszteknél az egyes fizetési fokozatokba való besorozás tekintetében előálló kiválóan súlyos helyzet orvosoltassék és hogy a napidíjak és utiköltségekre nézve az állami erdőtisztek más állami tisztviselőkkel egyenlő szabályok alá essenek*; jelzi, hogy az államerdészeti egységes vezetését az országos főerdőmester által a jövőben is kívánatosnak tartja. Végül elhatározza a választmány, hogy az *akadémiai tanárok* érdekében a földmivelésügyi miniszter oly értelmű közbelépését kéri, hogy fizetésük az állatorvosi főiskola tanárainak fizetésével megegyezően állapíttassék meg s e tekintetben az Országos Magyar Bányászati és Kohászati Egyesületet párhuzamos akcióra hívja fel.

II. A földmivelésügyi miniszter az új kereskedelmi szerződések megkötésére vonatkozólag az egyesület véleményét kéri ki. Az igazgató-választmány e kérdés tanulmányozására az elnökből, dr. Bedő Albert I. alelnökből, báró Feilitzsch Artur vál. tagból, Vuk Gyula és Neuschloss Marcell alapító tagokból és a titkárból álló bizottságot kér fel s egyuttal felhatalmazza az elnökséget, hogy e bizottság véleménye alapján ez ügyben felterjesztést intézzen a földmivelésügyi miniszterhez.

III. Az „Oesterreichische Centralstelle zur Wahrung der land- und forstwirtschaftlichen Interessen beim Abschlusse von Handelsverträgen“ fölhívta az egyesületet, hogy az új autonom

vámtarifa-tervezettel szemben elfoglalt álláspontjához az Országos Erdészeti Egyesület is csatlakozzék.

Az átiratot a választmány az előző pontban említett bizottságnak adja ki véleményes jelentéstétel végett.

IV. A földmivelésügyi miniszter az egyesületnek köszönetét fejezte ki a pozsonyi gazdasági kiállításon való részvételéért.

Örvendetes tudomásul szolgál.

V. A földmivelésügyi miniszter az 1902. évben kiosztott erdősitési jutalmakról értesítette az egyesületet.

Tudomásul vétetett.

VI. A földmivelésügyi miniszter a legutóbbi közgyűlés által módosított alapszabályokat a jóváhagyási záradékkal ellátta.

Az igazgató-választmány az alapszabályok kinyomatását elrendeli.

VII. A kereskedelmi miniszter a párisi kiállításon (1900) megítélt aranyérmet megküldötte.

Tudomásul szolgál.

VIII. A Magyar Tudományos Akadémia felszólítására az elnökség a Forster-féle jutalomdíj odaitélésére alakítandó bizottságban való részvételre dr. Bedő Albert I. alelnököt kérte fel.

Tudomásul vétetik.

IX. A számadásvizsgáló bizottság megalakulásáról a következő jegyzőkönyv vétetett fel.

(L. a 262. oldalt.)

Ami a 2. pontban felvetett kérdést illeti, a választmány az alapszabályokat úgy értelmezi, hogy a számadásvizsgáló-bizottságnak úgy mint eddig, ezentul is az a feladata, hogy a számadásokat nemcsak szorosabb értelemben véve »számszerint« vizsgálja felül, hanem az alapszabályok rendelkezéseinek betartása szempontjából is.

Egyébiránt a bizottság megalakulása tudomásul vétetik.

X. Új tagként felvétetnek: a) alapító tagnak *báró Ambrózy István* földbirtokos, főrendiházi tag, 320 K készpénzalapítvánnyal, ajánlja a titkár; nagyvárad *Pásztóhy Ernő* m. k. erdőszjelölt, 300 K-val, kötvényben, ajánlják Javorszky Albert és Erdődi György; b) rendes tagnak *Stephani Ervin* földbirtokos, aj. a titkár; a *Salgótarjáni köszénbánya részvénytársulat erdőszeti hivatala*, aj. Borsiczky

Ottó; *Ungar Ignác és fia* magpergető-intézete (Kassa), aj. a titkár; *Stainer Gyula* cs. és kir. udv. szállító magpergető-intézete (Körmend), aj. Sipos Antal; *Vogl Rezső*, a körmendi magpergető üzletvezetője, aj. Sipos Antal; *Maurer Antal*, Eszterházy hgi erdőgyakornok, aj. Blaschek Ede; *Stojanovic Illés* kir. erdőgyakornok, aj. Petermann Keresztély; *Szilárd Iván* m. k. erdőszámízt, aj. Mozolovszky Adolf; *Visnic Milán* kir. erdőgyakornok, aj. Ulreich Gyula; *Janoviczky Béla* m. k. erdészjelölt, aj. Merényi Gyula.

XI. *Horváth Sándor* alelnök felhívja a választmány figyelmét arra, hogy József főherczeg ő fensége márczius 2-án ünnepl szüszületésének 70. évfordulóját. Ez az egész magyar nemzet ünnepe lesz, a melyen az egyesületnek is részt kell vennie, melynek ő fensége, aki maga is erdőbirtokos és az erdészlet iránt mindig meleg érdeklődéssel viseltetik, régi alapító tagja. Indítványozza, hogy az egyesület ő fenségét feliratilag üdvözölje. A választmány ily értelemben határoz.

XII. A jegyzőkönyv hitelesítésére dr. Bedő Albert és Hirsch István urak kéretnek fel.

K. m. f.

Bund Károly s. k.,
titkár.

Báró Bánffy Dezső s. k.,
elnök.

Hitelesítésül:

Hirsch István s. k.,
vál. tag.

Dr. Bedő Albert s. k.,
I. alelnök.

IV.

Ujabb fölterjesztés a földmívelésügyi miniszter urhoz, az állami erdőtisztek fizetésrendezése ügyében.

Nagyméltóságú Minister Ur!

Nagyméltóságod mult évi 11.848 eln. szám alatt kelt nagybecsü leiratával méltóztatott válaszolni azon tiszteletteljes előterjesztésünkre, a melyben 1902. évi deczember 6-án tartott választmányi ülésünkből az állami erdőtisztek fizetésrendezése ügyében azzal a kérelemmel járultunk Nagyméltóságod elé, hogy e kérdést jóakaró pártfogásban részesítve, az állami erdőtisztek jogos kíván-

ságait minden tekintetben megnyugtató megoldáshoz juttatni kegyeskedjék.

Igazgató-választmányunk f. hó 22-én tartott ülésében tárgyalás alá véve Nagyméltóságod nagybecsű válaszát, örömmel és hálával vett tudomást a Nagyméltóságod által kilátásba helyezett intézkedésekről, a melyek közül a fizetési osztályok kedvezőbb arányba-hozatala megszünteti azt a sajnálatos különb-éget, a mely e tekintetben az állami erdőtisztek és más hasonló képzettségű állami tisztviselők között évek hosszú során át fönnállott. Nemkülönb-ten teljes mértékben méltányoljuk Nagyméltóságodnak ama nemes célzatát, a melylyel a velünk közölt rendszabályok útján enyhíteni kíván azokon a visszásságokon, a melyekkel az új fizetésrendezés máskülönb-ten az állami erdőtisztekre járna.

Igazgató-választmányunk határozata alapján van szerencsénk Nagyméltóságodnak az állami erdőtisztek érdekében kilátásba helyezett ezen intézkedéseieért s az azokban megnyilvánuló jóindulatáért egyesületünk nevében őszinte hálánkat és tiszteletteljes köszönetünket kifejezni.

A Nagyméltóságod igazságszeretetébe és gyakran tapasztalt jóakaratóba vetett bizalom egyben arra indította egyesületünk igazgató-választmányát, hogy az erdőtisztek érdekében még most is szükségesnek tartott alábbi kérelmeivel az ügy jelen állása mellett is nem a törvényhozáshoz, hanem közvetlenül Nagyméltóságodhoz forduljon s hogy a több oldalról kívánatosnak jelzett rendkívüli közgyűlés mellőzésével adja elő további tiszteletteljes kérését, bizván abban, hogy a saját kebeléből eredő, komoly alapon nyugvó kérelem Nagyméltóságod részéről épp oly beható és gondos megítélésben és meghallgatásban fog részesülni, mintha az szélesebb körű, nagyobb hullámokat vető társadalmi mozgalom eredményeként merülne föl.

Igazgató-választmányunk ugyanis komoly megfontolás után úgy találta, hogy azon nagybecsű intézkedések mellett is, a melyeket Nagyméltóságod kilátásba helyezett, az állami erdőtiszti kar helyzete a fizetésrendezés után még mindig több tekintetben kedvezőtlenebb lesz, mint más állami tisztviselőké és kötelességének tartja ezekre Nagyméltóságod figyelmét annál is inkább felhívni, mert máskülönb-ten azon aggályai, melyek a hazai erdőgazdaság és

az erdészeti tisztikar jövője iránt legutóbbi felterjesztésünkben kifejezésre jutottak, ezentul sem oszlanának el teljesen.

Nagyméltóságod idézett nagybecsü válasziratában elismerni méltóztatik, hogy az állami erdőtisztek jogos igényt tarthatnak arra, hogy az elvonandó fa- és földilletményeikért kárpótlásban részesüljenek s ezen kárpótlás fejében a fizetési osztályok arányának 1904 július hó 1-ével való megjavítását helyezi kilátásba. A mennyiben azonban az említett mellékkilletmények elvonása előreláthatólag ezen időpontnál előbb következik be, a jogosnak elismert kárpótlástól az érdekeltek esetleg egy évet is meghaladó időre elesnének. Tiszteletteljes kérelmünk tehát első sorban oda irányul, hogy az állami erdőtisztek mellékkilletményeik elvonásáért a kilátásba helyezett módon, avagy időlegesen 1904. július hó 1-éig az új fizetések reájuk való kiterjesztése mellett a természetben, illetőleg váltságdíjban élvezett mellékjárandóságoknak megfelelő értékig más alkalmas eszközökkel, a fizetésrendezési törvény életbeléptének időpontjától kezdve megszakítás nélkül kárpótoltassanak.

Tekintettel arra, hogy az V. fizetési osztályba sorozott állások száma ezentul kettő lesz, ennek örömmel való tudomásul vétele mellett igazgató-választmányunk ülésén felmerült az az óhaj, hogy ezen állások örvendetes szaporítása daczára is az államerdészet körébe tartozó összes ügyek a jövőben is az országos főerdőmester kezében egységes vezetés alatt maradjanak.

Kötelességünk továbbá az igazgató-választmányban felmerült kívánságok alapján kifejezést adni annak, hogy a fizetésrendezési törvényjavaslat 40. §-a éppen az erdőtiszti karra nézve mily súlyos helyzetet teremt. Nagyméltóságod bölcs belátása következtében javultak meg az államerdészeti tisztviselők előmeneteli viszonyai az utóbbi években s ez által oly erdőtisztek, a kik többnyire rendkívül hosszú, nem egy esetben két évtizedet is meghaladó időt töltöttek egy alacsonyabb fizetési osztályban, a közelmúltban nemcsak magasabb fizetési osztályba, hanem rövidesen annak második fokozatába is jutottak. Ezek, a midőn pl. 30—38 évi szolgálati idő mellett a VIII. fizetési osztályba jutottak, voltaképpen csak késő kárpótlást nyertek a régebbi kedvezőtlen előmeneteli viszonyokért. Az új fizetésrendezés pedig éppen azért fosztja meg őket szerzett jogaiktól s veti vissza a legalsóbb fizetési

fokozatba, mert a régi szervezés hiányai csak a közelmúltban, Nagyméltóságod igazságszeretete és bölcs belátása következtében javultak.

Ezen visszاسorozás és a mellékilletményekért időlegesen nyújtott pótlék fokozatos beszüntetése következtében azon tisztviselők, a kik a közel jövőben magasabb fizetési osztályba nem jutnak, 8, esetleg 10 évig egy és ugyanazon, és pedig az eddigivel egyező javadalmazást fognak élvezni, vagy 4, illetőleg 5 év multán alig érezhető fizetéstöbbletben fognak részesülni. Sőt ha figyelembe vesszük, hogy a természetben élvezett illetmények átlagosan nagyobb értéket képviseltek, mint a mily váltságösszeg a pótlékok megállapításánál számba vétetik, s ha meggondoljuk, hogy az I. fizetési fokozat eléréséig az eddiginél nagyobb összjövedelem elérése nélkül három ízben fog az illető tisztviselő tiszt díjat fizetni, akkor nem lehet elzárkózni annak felismerése elől, hogy a fizetési osztályok kedvezőbb arányban való megállapítása által a közel jövőben nem érintett része a tisztviselőknek egy időre mostohább helyzetbe jut, mint a fizetésrendezés keresztülvitelével, a midőn természetben kapott illetményeinek teljes értékű élvezete mellett több kilátása volt arra, hogy magasabb fizetési fokozatba jutva, összjövedelme a fönntemlitett időn belül szaporodik.

Mély tisztelettel kérjük Nagyméltóságodat, hogy sokszor tapasztalt atyai gondoskodásával oda hatni méltóztassék, hogy az átmenet nehézségei e tekintetben is megszűnjenek, avagy legalább is enyhüljenek.

A Nagyméltóságod tárczája körébe tartozó erdőtisztokra vonatkozólag végül még az a tiszteletteljes kérelmünk, hogy azokat a fennálló különleges szabályok megszüntetésével utazások alkalmával megkülömböztetés nélkül ugyanabban a napidíjban és fuvar-költségben részesíteni méltóztassék, a mely a fennálló általános szabályok szerint minden más állami tisztviselőt megillet. Ezzel Nagyméltóságod ismét megszüntetné egyikét ama régi külön intézkedéseknek, a mely az állami erdőtisztokat más tisztáraiktól hátrányosan megkülömböztette.

Van azonban egyesületünknek egy további tiszteletteljes kérelme is, a mely bár a jelenlegi szervezet szerint nem érinti közvetlenül Nagyméltóságod tárczáját, nem kevésbé általános erdőgazdasági érdek, mint az erdőtisztok fizetésének méltányos rende-

zése, s így Nagyméltóságod, mint a hazai erdőgazdaság érdekeinek hivatott őre előtt nem lehet közömbös.

Minden tudománynak, szakmának és gazdasági ágazatnak joggal legféléttetebb kincse az a tanintézet, a melyen az illető tudomány jövő művelői neveltetnek. Ennek tekintélyétől, az ott működő tanerők reátermettségetől függ annak egész jövője. A hazai erdőgazdaság jövő fejlődése szempontjából tehát sajnálattal tapasztalta egyesületünk, hogy a selmeczbányai erdészeti akadémia tanári kara az új fizetésrendezési törvény értelmében más főiskolák tanári karával szemben visszamaradt s nevezetesen az állatorvosi főiskola tanáraival szemben mostohább viszonyok közé jut.

Az a körülmény, hogy a vidéki jogakadémiák tanárai hasonló javadalmazásban részesítettek, nézetünk szerint nem jöhet tekintetbe. mert a jogi oktatás legfelsőbb fóruma az egyetemeken van, míg ellenben az erdészeti tudományok művelésének az erdészeti akadémia az egyetlen színtere. Nem nyugodhatunk meg abban az érvben sem, hogy az akadémia a vidéken van, mert ez a tanári karra, a melynek a szellemi élet nagy központjaival az érintkezést fenn kell tartania, inkább áldozatokkal, semmint előnyökkel jár. Tiszteletteljesen reámutatunk továbbá arra, hogy külföldön több helyen az erdészeti tudományok az egyetemeken és műegyetemen adatnak elő, az erdészeti tanári kar ott tehát az egyetemi tanárok javadalmazásában részesül.

Ezekre támaszkodva, mély tisztelettel kérjük Nagyméltóságodat, hogy a m. kir. pénzügyminiszter urnál oly értelemben közbenjárni méltóztassék, hogy a selmeczbányai bányászati és erdészeti akadémia új szervezési szabályaiban a tanári kar részére az állatorvosi főiskola tanáraival egyenlő javadalmazás biztosíttassék.

Ezekben volt szerencsénk egyesületünknek az új fizetésrendezési törvény alkalmából felmerült kérelmeit tisztelettel előadni s azokat Nagyméltóságod nagybecsü jóindulatába ajánlani.

Fogadja Nagyméltóságod kiváló tiszteletünk és nagyrabecsülésünk őszinte kifejezését.

Budapest, 1903. február hó 26-án.

Bund Károly s. k.
titkár.

baró Bánffy Dezső s. k.
elnök.

V.

Új alapítvány.

Faragó Béla, a zalaegerszegi magyar fenyőmagpergető-gyár tulajdonosa, nagy áldozatkészségről tanuskodó és nemes czélra szolgáló alapítvány létesítésére határozta el magát, melynek kezelésére és gyümölcsöztetésére az Országos Erdészeti Egyesületet kérte fel. Azon jóindulatu támogatásnak viszonzásául, a melyben a magyar erdészközönség hazai iparvállalatát kezdettől fogva részesítette, hiteles közjegyzői okiratban kötelezte magát, hogy egymásután következő tiz éven át 600—600, összesen tehát 6000 koronát fizet az egyesület pénztárába, mely összeg a teljes befizetésig felszaporodó kamatokkal együtt alapítványként kezelendő. Tiz év múlva az alapítvány kamataiból évenként három erdőtiszti vagy altiszti kiskoru árva segélyezendő nem- és valláskülönség nélkül.

Egyelőre ezekben óhajtottuk ismertetni ezt az újabb alapítványt, meg lévén győződve, hogy az alapító nemesszivü bőkezűsége a magyar erdészet körében teljes elismeréssel és hálával találkozik. Az alapítvány ügyével az egyesület igazgató-választmányja legközelebbi ülésén fog foglalkozni.

Budapest, 1903. február hó 28-án.

A titkári hivatal.

VI.

Értesítés.

Stainer Gyula, a körmendi magpergető-intézet új tulajdonosa arról értesítette az Országos Erdészeti Egyesületet, hogy vevőit felhatalmazza, miszerint a számlaösszeg egy százalékát esetrőlesetre levonásba hozzák és az egyesület valamelyik jótékony alapítványa javára beküldjék. A midőn a cégnek e nagylelkű elhatározásáról t. tagtársainkat értesitenők, jótékony alapítványaink gyarapodása érdekében egyuttal tisztelettel kérjük a cég vevőit, hogy e felhatalmazás értelmében sziveskedjenek eljárni.

Budapest, 1903. február hó 28-án.

A titkári hivatal.